Vragen en antwoorden
over de Bijbel[1]

2 november 1977
lezing 244A

"Beste vrienden, zoals beloofd, zal ik vanavond jullie vragen over de Bijbel beantwoorden. Eerst wil ik echter enkele aspecten van dit onderwerp bespreken. Het nieuwe testament geeft voornamelijk verslagen van de mensen die toen discipelen en apostelen werden genoemd. Veel van deze verslagen bevestigen zonder tegenstrijdigheden dezelfde gebeurtenissen. Het is belangrijk dit goed te begrijpen. Het is zeker veelzeggend dat deze verslagen de historische gebeurtenissen bevestigen, wat sommige bronnen tegenwoordig ook mogen beweren.

Ook is het van belang op te merken dat mensen op hun eigen manier waarnemen wat relevant is, zich daarop instellen en er een eigen mening over hebben. Dit is de reden waarom sommige evangeliën zich meer dan andere concentreren op bepaalde gebeurtenissen. Natuurlijk is het ook waar, dat niet alle getuigen overal aanwezig waren.

Veel van Jezus' uitspraken lijken misschien totaal in strijd met de spirituele wetten die jullie tegenwoordig leren. Afgezien van nu en dan onvermijdelijk verkeerde vertalingen, op grond van eigen misvattingen en beperkte visie van de vertaler, waarborgden de wetten en regels van de toenmalige samenleving de innerlijke spirituele waarheden. Deze regels en wetten zijn nu niet meer nodig omdat de mensheid als geheel zich aanzienlijk heeft ontwikkeld althans op bepaalde terreinen. Als jullie hierover vragen hebben - en dat zal zeker het geval zijn - dan zal ik hier nog nader op ingaan.

Ook lijken veel uitspraken in de heilige schrift in strijd met de spirituele waarheden van tegenwoordig, omdat de mens destijds de werkelijkheid totaal buiten zichzelf plaatste. Alles werd los van hemzelf gezien, als

[1] Zie notitie op de laatste pagina

iets buiten hem; hij betrok niets op zichzelf. Daarom had hij een vertekend beeld van oorzaak en gevolg, alsof het gevolg een willekeurige daad of straf van een afgescheiden god was. Het is bijzonder belangrijk dat jullie dit begrijpen. In de volgende lezing zullen we enkele zeer diepgaande aspecten van oorzaak en gevolg op verschillende niveaus van de werkelijkheid behandelen. Die lezing kan daardoor misschien voorkómen dat jullie de Bijbel in zijn geheel verwerpen zoals zo vaak gebeurt. Ik heb het vermoeden dat een aantal vragen betrekking heeft op dit aspect: de veranderende kijk op de werkelijkheid en de schepping.

Als je de Bijbel met andere ogen en vanuit een nieuw inzicht bekijkt, biedt dit enorme voordelen. Dan zul je de oneindige liefde zien die Jezus de mensheid heeft geschonken. Het zal je helpen hem realistischer te ervaren en nu contact met hem te maken. Ook zal het je een beter en meer globaal inzicht in de ontwikkeling van het bewustzijn geven. Wat dit betreft zal het veel van mijn lezingen op de feitelijke historische gebeurtenissen doen aansluiten en zo je inzicht in Gods voortdurende aanwezigheid in het leven van alle mensen verdiepen. Het laat zien hoe de evolutie onafgebroken voortschrijdt en dit zal je geloof versterken en je misvattingen corrigeren.

Laten we nu overgaan tot jullie vragen."

VRAAG: Naar ik begrijp, staat er niets in de Bijbel over het leven van Christus tussen ongeveer zijn 12e en zijn 30e jaar. Ik heb gelezen dat Christus tijdens Zijn tienerjaren en in het begin van Zijn twintigste een training heeft ondergaan bij geheime kloosterorden. Daarna predikte hij over de hele wereld alvorens voor het laatste deel van zijn leven naar het Midden-Oosten terug te keren, zoals in de Bijbel beschreven staat. Is dit juist en zou u meer bijzonderheden kunnen geven? (1)

"Dit is deels juist. Het klopt dat Jezus gedurende bepaalde perioden van zijn leven veel heeft gereisd. De training kwam veeleer tot stand via zijn eigen innerlijke verbinding met God, de schepper van al wat is. Maar hij bracht wel enige tijd door bij enkele sekten, geheime kloosterorden en andere meer esoterisch georiënteerde religieuze scholen. Wat daar ontbrak, wilde hij aanvullen. Ook wilde hij sommige waarheden van deze richtingen overnemen, op een manier die

acceptabel en begrijpelijk was voor zijn eigen cultuur. Hij bracht waarheden van verschillende culturen bijeen die aanvankelijk strijdig leken; zelfs de heidense culturen bevatten bepaalde waarden en waarheden die rechtstreeks van God kwamen. Jezus Christus is altijd - en ook nu nog - de persoon geweest die alles één maakte. Door zijn aanwezigheid drukte hij voor altijd zijn stempel op die andere culturen en religies, en het maakt niet uit in hoeverre hij bewust werd begrepen of in hoeverre zijn invloed en zijn leer op intellectueel niveau werden vastgelegd. Dit was één van de belangrijkste redenen van zijn reizen.

Jullie moeten begrijpen dat niemand Jezus in kennis overtrof. Zelfs als jongeling verbaasde hij zijn ouders met zijn wijsheid, kennis en diepe inzicht, die voor zijn leeftijd heel ongewoon waren. Onderwijs en onderricht van buitenaf hadden dit onmogelijk kunnen bereiken."

VRAAG: Wat is de ware betekenis van "iemand de andere wang toekeren"? (2)

"Het doorbreken van de vicieuze cirkel van negatieve interacties tussen mensen. Op je pad hebben jullie dikwijls gemerkt dat deze verraderlijke vicieuze cirkel maar blijft bestaan en de onderlinge negativiteit in stand houdt, doordat je je eigen destructieve houding rechtvaardigt op grond van die van de ander. Natuurlijk is het altijd veel gemakkelijker de destructiviteit bij de ander te zien en deze als de 'reden', de primaire oorzaak van je eigen reactie te beschouwen. "Iemand de andere wang toekeren" betekent nu juist dat je deze vicieuze cirkel doorbreekt door zelf de verantwoordelijkheid te nemen en de zaak vanuit een andere hoek te bekijken en anders aan te pakken. Zoals je zo vaak hebt gezien, doet dit de destructiviteit aan weerszijden onmiddellijk verdwijnen. Het schept eenheid, begrip en liefde. Kortom, dan regeert Christus de ziel en het bewustzijn van de betrokkenen."

VRAAG: De manier waarop bepaalde zaken in de Bijbel worden gesteld, lijkt moraliseren, perfectionisme en andere misvattingen waarin de mensheid gevangen zit, te bevorderen, vooral ten aanzien van seksualiteit en het niet accepteren daarvan. Voorbeelden hiervan zijn: "Pleeg geen ontucht" in het oude testament en in de bergrede, waar Christus spreekt over overspel: Maar Ik zeg u: "een ieder die met begeerte naar een vrouw kijkt, heeft in gedachten al overspel met haar gepleegd."

Zie ik het zo, omdat ik een autoriteitsprobleem heb, dus ook met God en Christus? Staat het in de Bijbel anders dan Christus het gezegd heeft? Zo ja, is dat omdat het gericht was op de behoeften van de mensen van die tijd en moeten wij het nu anders interpreteren? Of moeten we het zien als iets waar we geleidelijk, met acceptatie, naar toe moeten werken? (3)

"In dit geval is het een combinatie van verschillende factoren. In de eerste plaats had het woord 'ontucht' in de oorspronkelijke tekst een andere betekenis. De werkelijke betekenis is seksueel contact zonder gevoelens van liefde, zorg, medeleven en tederheid, maar juist gebaseerd op haat, minachting, overheersing en dikwijls ook wreedheid. Deze vorm van seksualiteit wijst in feite op vervorming, onvolwassenheid en gebrek aan contact en kan dan ook slechts leiden tot meer frustratie en ellende.

Dit betekent echter niet dat jullie al je seksuele impulsen moeten ontkennen omdat ze nog niet met je hart verbonden zijn. Anders zou die verbinding helemaal nooit kunnen plaatsvinden. Van belang is dat jullie herkennen en begrijpen wat ik hier heb gezegd en je ervan bewust worden, dat krachtige seksuele impulsen zonder positieve gevoelens een substituut zijn van echte behoeften en de mogelijkheid tot volledige ontplooiing beperken.

Vroeger was de ontwikkeling nog niet zover gevorderd. In de tijd dat Jezus Christus leefde, had wat ik hier nu zeg onmogelijk begrepen kunnen worden. Het menselijk bewustzijn stond niet open voor dergelijke subtiele verschillen, omdat de mensen totaal geen weet hadden van de verschillende bewustzijnsniveaus en ze dus ook niet opmerkten. Het was toen eenvoudig een kwestie van geboden en verboden. Men bracht ofwel zijn gevoelens naar buiten, wat op uiterlijk niveau een kettingreactie van negatieve gebeurtenissen veroorzaakte, (zowel in als buiten het bewustzijn); óf men hield zichzelf in, wat soms kon leiden tot wijsheid en de mogelijkheid bood om alles helderder en meer in overeenkomst met de waarheid te zien. Maar dat voorkwam in elk geval destructief gedrag, zowel naar buiten als naar binnen toe.

Het woord 'begeren' bijvoorbeeld verwijst in zijn oorspronkelijke betekenis niet alleen naar begeerte. Het heeft nog een andere betekenis, namelijk van plan zijn om te stelen, een geniepige afgunst, een houding

waarbij je in feite zegt “Waarom zou jij moeten hebben wat ik wil hebben? Ik heb er recht op, niet jij.” Hierin schuilt een zeer grote opstandigheid jegens God en twijfel over zijn gerechtigheid, over de rechtvaardigheid van alle spirituele wetten die een ieder geven wat hij of zij heeft verdiend, niet meer en niet minder.

Jullie zien dus dat je, als je de Bijbel leest, de betekenis van sommige woorden opnieuw dient te bepalen en ze in een andere context moet zien, in plaats van ze te verklaren in de meest voor de hand liggende, letterlijke zin, dikwijls om je weerstand tegen dit boek te rechtvaardigen.

Het is waar dat in de Bijbel veel zinnen voorkomen die erg vermanend klinken. Maar je moet dan wel begrijpen dat deze teneur geheel en al voortkomt uit het bewustzijn van de mensen die deze woorden opschreven. God was in die tijd voor de mensen een buiten hen opererende autoriteit. Hij kon niets anders zijn, ondanks veel uitspraken van Jezus die op het tegendeel wezen (zoals: “het koninkrijk Gods zit in jullie”). Jezus zelf sprak nooit op bestraffende toon, maar veel van Zijn uitspraken werden zo uitgelegd, verkeerd begrepen, verkeerd opgevat en verkeerd vertaald. Het werd er niet beter op toen in een latere periode autoriteiten de leer van Christus gebruikten ten behoeve van hun eigen machtsdrift, om zo de groeiende autonomie of zelfs de mogelijkheid daartoe in de kiem te smoren, lang voordat deze in feite gerealiseerd zou kunnen worden.

Ik wil graag nog iets zeggen over het aspect straf dat je zo vaak aantreft in de Bijbel en andere spirituele geschriften. Er bestaat - als gevolg van de primitieve staat van bewustzijn in die tijd - een oprecht misverstand ten aanzien van oorzaak en gevolg. Als je je op een destructieve, vervormde wijze uitleeft of voelt of denkt, dan heeft dat duidelijk gevolgen. Jullie zijn nu in staat om te zien dat deze gevolgen het resultaat zijn van je eigen houding of gedrag. Jullie kunnen zien dat er logische wetten in meespelen, net zo logisch als de wet van de zwaartekracht. Maar toen, in een primitiever tijdperk, werden deze gevolgen gezien als daden van een buiten je bestaande, boze, straffende god.”

VRAAG: Deze vraag houdt verband met de vorige. Kunt u enig licht werpen op het karakter van de symbolische taal, die in de Bijbel wordt gebruikt ? Bijvoorbeeld in de volgende passage: 'En als uw rechteroog u grieft, ruk het uit en werp het weg,

want het is beter één van uw lichaamsdelen kwijt te raken, dan dat uw hele lichaam in de hel geworpen wordt.' Dit letterlijk opvatten, zou natuurlijk rampzalig zijn en ik weet zeker dat het niet zo bedoeld is. Het klinkt echter nogal wreed en roept bij mij persoonlijk woede (en verzet) op. Hoe moet het dan wél gelezen en verklaard worden? Vanuit een oogpunt van liefde? (4)

"De ware betekenis van deze uitspraak is natuurlijk dat alles wat je uiteindelijke vervulling - in alle opzichten en op alle niveaus - in de weg staat, moet worden uitgebannen en afgewezen. Dit verwijst naar een houding, een gedachte, een opvatting, een daad en vanzelfsprekend niet naar een lichaamsdeel, want dat zou nooit zo'n effect op de persoonlijkheid kunnen hebben. De symboliek van het oog in het bijzonder slaat op een vertekende kijk op het leven, op God, op de schepping en op de dingen zoals ze werkelijk zijn. De krachtige taal tracht te benadrukken hoe ernstig de gevolgen zijn wanneer de mens zich afwendt van de waarheid van Gods wetten uit eigenwijsheid, koppigheid en trots, uit gebrek aan geloof en uit angst dat Gods wetten hem geen recht zullen doen. De enorme schade die hij zichzelf zo toebrengt, overtreft verreweg de pijn van zelfs het verlies van een oog of andere organen. Deze symboliek probeert alleen maar het verband te benadrukken tussen dingen waarvan de mens zo'n vertekend beeld heeft."

VRAAG: Zou u kunnen verklaren waarom een passage over reïncarnatie uit de Bijbel is weggelaten? Zouden we dat ook kunnen herstellen? Dit zou met name nuttig zijn om mensen die vrij letterlijk opvatten wat de Bijbel in zijn huidige vorm zegt, van reïncarnatie te overtuigen en van de perspectieven die dit biedt. (5)

"Het is al heel vaak besproken waarom de latere kerkvaders de waarheid over reïncarnatie hebben weggelaten. We hoeven dat hier niet te herhalen. Je vraag of dit onderwerp opnieuw in de Bijbel opgenomen zou kunnen worden, brengt een heel ander probleem aan de orde. Niet alleen deze waarheid is weggelaten, ontkend, verdraaid, verkeerd vertaald en begrepen, maar ook vele andere. Om de Bijbel te herschrijven zou de kerk als geheel open moeten staan voor de innerlijke waarheden die op het diepste niveau niet veranderen, maar overeenkomstig de groei en ontwikkeling en de sociale zeden van de veranderende culturen qua verschijningsvorm voortdurend veranderen.

Om dit te kunnen accepteren zou de mensheid in het algemeen veel verder moeten zijn, zich veel meer verantwoordelijk en zeker moeten voelen op grond van een onbelemmerd contact met God. We weten dat dit nog nauwelijks het geval is. Dus klampt de mens zich vast aan vaste regels ter bescherming tegen zijn eigen lagere impulsen en zijn lager zelf. Zonder een vaste structuur valt deze bescherming weg. Daarom wordt de Bijbel zo vaak letterlijk genomen, soms tot in het absurde.

Wat reïncarnatie betreft de Bijbel noemt meermalen de noodzaak om opnieuw geboren te worden. Soms verwijst dit naar een nieuwe incarnatie maar vaak ook naar een innerlijke wedergeboorte van de geest, als gevolg van een intens verlangen om volgens Gods waarheid te leven en van de daaruit voortvloeiende zuivering."

VRAAG: In Matteüs 28:18-20 staat geschreven dat Jezus zijn leerlingen, voor hij hen verliet, dit gebod meegaf: 'Alle macht op aarde en in de hemel is Mij geschonken. Ga daarom heen, onderwijs alle volkeren en doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Leer hen onderhouden alles wat Ik jullie heb geboden; en zie, Ik ben altijd bij jullie, tot het einde der tijden.'

De eerste christenen volgden deze woorden trouw op en trachtten het evangelie van verlossing door Christus over de hele wereld te verspreiden, zelfs met gevaar voor hun leven. De meeste christelijke kerken nemen tot op de dag van vandaag deze woorden als opdracht heel serieus.

In de nieuwe tijd is het echter duidelijk dat onze taak, althans op dit pad, niets met dergelijke bekeringsijver te maken heeft. Ik begrijp dat het in eerste instantie onze taak is onszelf te zuiveren en een gemeenschap op te richten die door haar transformatie het Christusbewustzijn zichtbaar maakt. Wij verkondigen geen boodschap aan anderen, maar respecteren ieders overtuiging en persoonlijke ontwikkeling en delen waar we mee bezig zijn alleen met anderen, als ze duidelijk belangstelling tonen. Toch weet ik dat sommige oude ideeën omtrent zendingsplicht, waarmee ik ben opgegroeid, diep in mij nog altijd aanwezig zijn. Als reactie daarop praat ik vaak niet over mijn padwerk, zelfs niet in situaties waarbij het prima zou kunnen.

Zou u kunnen uitleggen of en, zo ja, waarom de taak van de kerk vroeger anders was dan de onze? Wat de betekenis is van Christus' opdracht aan zijn leerlingen en de rol van de apostel Paulus en andere missionarissen uit de geschiedenis bij de uitvoering ervan? En zou u iets kunnen zeggen over de menselijke ontwikkeling tot nu toe, waardoor een andere opvatting van onze taak in Gods plan noodzakelijk is geworden? Ik denk dat uw uitleg over dit onderwerp zou kunnen helpen me te bevrijden van oude beelden en misvattingen, die nu niet meer bij mijn leven passen, maar waar ik op een dieper niveau nog steeds bang voor ben en aan tracht te voldoen. (6)

"Je moet begrijpen dat in de tijd waarin Jezus leefde, zijn woorden in veel opzichten revolutionair waren en het noodzakelijk was dat deze in brede kring werden gehoord. Het waren nieuwe ideeën waarmee de menselijke geest vertrouwd moest raken. Gezien de algemene ontwikkeling en de staat van bewustzijn op dat moment, waren de innerlijke, subtielere niveaus nog niet toegankelijk voor het menselijk bewustzijn. De waarheid van Christus, het Christusbewustzijn, moest in de eerste plaats nieuwe ideeën aanreiken, nieuw inzicht, een nieuwe kijk op de spirituele wetten en in veel gevallen een heel ander gedragspatroon.

Naarmate de evolutie voortschrijdt, is steeds weer een andere benadering nodig om effectief te zijn. En als gevolg van de enorme invloed die Jezus' leven op de mensheid had, is dit sneller gegaan dan ooit tevoren. Wat in die tijd een verheven, riskante en moedige handelwijze was, wat toen de echte denkers prikkelde en inspireerde en leidde tot het zich van nieuwe dimensies bewust worden, is nu niet meer dan een overbodige bevestiging van een vaak verschaald en star gezag. Als je toen mensen bekeerde, liep niet alleen de bekeerder gevaar omwille van de waarheid maar ook degene die luisterde en zich bekeerde. Vandaag de dag zou hij geen enkel gevaar lopen; hij zou geprezen worden door het gezag dat zich in dezelfde positie bevindt als de farizeeërs destijds, die zich verzetten tegen de nieuwe ideeën van Jezus Christus.

En diegenen, die de zich steeds weer hernieuwende waarheid van Christus het meest nodig hebben, die heel oprecht zoeken naar diepere en meer geëigende wegen voor dit moment, zouden nu niet gebaat zijn

bij de methoden die toen goed en nodig waren.
Vandaag de dag kan het licht van Christus worden verbreid door de eeuwige waarheden op het diepste, meest subtiele niveau te ervaren, in plaats van ze alleen met de mond te belijden. Dit vereist dat je het pad volgt dat ik hier aangeef. Als steeds meer mensen spiritueel volwassen zijn en werkelijk bereid om een dergelijk avontuur aan te gaan, wordt er een nieuwe samenleving gecreëerd die meer overeenstemt met de wetten van het Christusbewustzijn. Want als je deze waarheden slechts met de mond belijdt, heeft dit geen invloed op het leven in al zijn verschijningsvormen: menselijk, sociaal, politiek en economisch. Om dit te laten gebeuren, moet je hele wezen vervuld en diep geraakt worden en dat is zoals je weet een langdurig proces. Alleen dan ontwaakt de Christus in je en zal Hij je in deze nieuwe samenleving naar nieuwe taken leiden. Het gaat bij deze taken niet om prediking maar om het stellen van een voorbeeld, een nieuwe manier van leven."

VRAAG: In de Bijbel staat: 'In den beginne was het woord en het woord was God.' Ik heb gehoord dat dat woord 'OM' is. Kunt u hier wat meer over zeggen? (7)

"OM is een ander woord voor God. Er bestaan vele talen met veel verschillende woorden voor de hoogste schepper. Het is echt niet van belang welke taal je gebruikt, als je geest zich maar met de bron van al wat is verbindt."

VRAAG: Wat bedoelde Jezus toen hij zei:'Als de raadsman komt, die ik jullie zal zenden via de vader, zal ook de geest van waarheid, die zijn oorsprong vindt in de vader, van mij getuigen.' (Johannes 15:26). Eveneens in Johannes,16:13-15, spreekt Hij over de raadsman of de geest van waarheid die "jullie naar de volledige waarheid zal leiden." Wie of wat is deze raadsman, trooster of heilige geest? (8)

"De raadsman, de trooster, de geest van waarheid en de heilige geest zijn één en dezelfde. Het is de altijd aanwezige Stem van de levende God die tot je beschikking staat, als je hem maar wilt horen en jezelf ervoor openstellen. Deze stem komt van binnenuit, maar ook van buitenaf, misschien gesitueerd in een ander, via het bewustzijn van iemand anders.

De heilige geest is aanwezig in alle waarheid, in alle stemmen die Gods

waarheid tot uitdrukking brengen. Hij is aanwezig in de vorm van engelen en hoogontwikkelde geesten die je te hulp komen en vertellen wat voor jou nodig is te horen. Hij komt als een innerlijke stem, als je geweten. De raadsman adviseert altijd overeenkomstig de diepste en hoogste waarheden. De heilige geest is ook de trooster die waar het eerder nog hopeloos leek vrede, hoop, licht en nieuwe, heldere inzichten verschaft."

VRAAG: In Matteüs 26:52, zegt Jezus, als hij gevangen genomen wordt, tegen één van zijn discipelen die Hem tegenover de dienaar van de hogepriester verdedigt: 'Berg uw zwaard weer op, want eenieder die het zwaard opneemt, zal door het zwaard vernietigd worden'. Hoe verhoudt zich dit tot het gevecht tegen het kwaad waarover u het in een eerdere lezing had? (9)

"Wanneer de mens kennis neemt van een bewering, een voorschrift of een spirituele wet, wil hij dit speciale facet van de spirituele werkelijkheid steeds weer op alle situaties in het leven toepassen. Hij houdt er geen rekening mee dat er niets vast staat en dat elke situatie zijn eigen wetmatigheden heeft, dat tegengestelden bij elkaar horen en dat één bepaalde houding of handelwijze niet op elke situatie van toepassing kan zijn. Wat juist is in de ene situatie, kan in een andere totaal verkeerd zijn. Er is een tijd om te vechten en er is een tijd om zich over te geven. De krachten van het kwaad proberen de mens altijd in verwarring te brengen en het gevolg is dat hij zich overgeeft als vechten op z'n plaats is en vecht als overgave beter is. Dit heeft natuurlijk betrekking op veel andere, ogenschijnlijk tegengestelde zaken zoals ik al vaker aan jullie heb uitgelegd. Het zou geweldig zijn als jullie je allemaal meer bewust zouden worden van deze verleiding om de ene houding te gebruiken als de andere op z'n plaats is, bij elke dualiteit, als jullie je ervan bewust zouden worden wanneer je aan die kwalijke verleiding toegeeft en daarmee een dichte mist van verwarring, angst en pijn creëert."

VRAAG: Ik begrijp dat de Bijbel zowel waarheid als verdraaiingen bevat, omdat hij door mensen is geschreven. Mijn vraag gaat over waarheid en vervorming in het boek der openbaring van Johannes, het laatste boek in het nieuwe testament. Al jarenlang raak ik in verwarring door de abstracte symboliek en het gewelddadig karakter ervan. Ik voel een heleboel

angst als ik dit boek lees. Een groot deel van mijn verwarring komt ongetwijfeld voort uit de starre uitleg die de zevende-dag-adventisten hebben gegeven zowel aan Daniël als aan de openbaring, en in 'letterlijke' interpretatie van alles wat in de Bijbel staat, niet de waarheid is, toch voel ik me nog verward en ongemakkelijk bij dit boek, met name bij de volgende symbolen en gebeurtenissen:
Het beest met tien horens en zeven koppen, tien kronen en een godslasterlijke naam op elke kop.

Het merkteken van het beest, 666, wat het getal van de mens is.

De 144.OOO mensen met een zegel op het voorhoofd met Gods naam, die niet getroffen worden door het laatste oordeel op het einde van de wereld.

De zwangere vrouw, de draak en de vlucht van de vrouw naar de woestijn gedurende 126O dagen.

Satans duizendjarige gevangenschap.

Welke betekenis heeft dit boek voor mij en voor hen die hier aanwezig zijn? (10)

"Beste vrienden, hoe kunnen jullie - althans diegenen die geloven in en bang zijn voor deze verschrikkingen, beschreven in de Bijbel en elders - toch veronderstellen dat een liefhebbende God zou kunnen straffen met zoveel boosaardigheid en sadisme, met zoveel wraakzuchtige wreedheid als deze dreigementen impliceren. Het is zeker waar dat het lagere zelf van de mens gebeurtenissen en situaties creëert die pijnlijk voor hem zijn, die zijn fysieke lichaam kunnen doden en een klimaat van zinloze rampzaligheid kunnen scheppen. Dit gebeurt nu juist omdat de mens in verschrikking en zinloosheid gelooft.

Je hoeft echter maar om je heen te kijken naar de onveranderlijke goedheid, genade, gulheid, schoonheid en gratie van de schepping, om te zien dat het zinloos is te vrezen dat je het slachtoffer bent van één groot noodlot dat je zal treffen ongeacht je eigen staat van bewustzijn. Deze angsten komen nu juist voort uit de existentiële angst, waarover ik het

heb gehad in één van de laatste lezingen.[1] Die angst leeft in de ziel van ieder mens afzonderlijk en ook collectief. Het is een totaal gebrek aan vertrouwen. Die angst zet religieuze leiders ertoe aan een filosofie van angst te verspreiden waarmee ze hopen de ultieme dreiging van een zinloos, wreed universum en een wrede god te kunnen bezweren (zowel bij zichzelf als bij hun volgelingen). Hoe verlicht de apostelen en discipelen van Jezus voor hun tijd ook waren, ze wisten niets van deze bewustzijnsniveaus. Ze projecteerden alles op dingen buiten hen en zagen nooit dat ze zelf situaties creëerden. Ze werden sterk beïnvloed door de uiterlijke verschijningsvormen van deze innerlijke angsten en door de scheiding in het bewustzijn tussen oorzaak en gevolg en ze stonden evenmin stil bij hun eigen kijk op Jezus' grootheid en bij de moed waarmee ze voor hem opkwamen.

Getuigenissen moeten gelezen worden vanuit het inzicht dat de schrijvers ervan slechts werkzaam waren binnen het kader van hun tijd, cultuur en ontwikkeling. Als bijvoorbeeld spirituele leiders die in andere opzichten verlicht zijn, bepaalde gruwelijke visioenen hebben, dan worden deze visioenen doorgaans geïnterpreteerd als verwijzend naar objectieve feiten en toekomstige gebeurtenissen. Ze worden niet gezien als een uitdrukking van de innerlijke wereld van angst in de ziel van de spiritueel leider, dat deel van zijn ziel dat nog steeds is afgescheiden van Gods waarheid en zich niet bewust is dat het Gods werkelijkheid in twijfel trekt. Jullie hebben tegenwoordig, in de loop van de ontwikkeling van de mensheid, voldoende kennis verworven om in te zien dat een nachtmerrie geen objectieve gebeurtenis aankondigt, maar duidt op een persoonlijke, subjectieve innerlijke gesteldheid.

Jezus probeerde dit altijd over te brengen in al zijn uitspraken, maar al deze passages werden verkeerd begrepen en dikwijls helemaal weggelaten. Vaak probeerde Hij aan te tonen dat deze innerlijke angsten zich uitwendig kunnen manifesteren, dat ze een uiterlijke werkelijkheid kunnen creëren, zoals jullie allemaal weten. En dat het onmogelijk is om mensen in omstandigheden te brengen, die ze niet mede zelf hebben gecreëerd. Al dergelijke passages in de Bijbel handelen dan ook over een innerlijke bewustzijnsstaat, of de verteller dit nu besefte of niet. Vergeet niet dat de Bijbel vele malen is vertaald en herschreven. Daarom is iedere vorm van orthodoxie in dit soort zaken zo onzinnig en destructief; het staat groei en bewustzijnsverruiming in de weg.

[1] Zie o.a. lezing 243 'De diepste angst en het diepste verlangen' (Noot vertaler)

In die tijd werden zelfs dromen, gewone alledaagse dromen, geïnterpreteerd als objectieve feiten en gebeurtenissen. De kosmische taal is altijd symbolisch, dat kan niet anders, omdat hij niet in menselijke taal valt om te zetten. Houd altijd in gedachten, vrienden, dat ook mijn taal in veel gevallen symbolisch is. Zoals het menselijk bewustzijn verandert, zo verandert ook de symbolische taal. Wat nu 'waar' lijkt, kan niet meer dan een gebrekkige, symbolische beschrijving zijn van kosmische werkelijkheden en gebeurtenissen; in wezen net als toen het geval was. Maar naarmate de mens groeit en zijn bewustzijn zich verruimt, neemt natuurlijk ook zijn vermogen tot abstract denken toe en dus verandert de symboliek. Evenzo veranderen de mythen van elk tijdperk.

Het heeft geen zin de precieze aard van de angstaanjagende beelden die je noemt, te analyseren. Door je inzicht in droominterpretatie en in de kosmische symboliek zal een deel ervan volkomen duidelijk worden als je erover mediteert, zoals ik jullie heb aangeraden. 'Het beest met tien horens en zeven koppen...' enz. verwijst bijvoorbeeld naar het vermogen van de duistere krachten om de mens in verwarring te brengen met tegenstrijdigheden die in feite geen tegenstrijdigheden zijn. Het kwaad spreekt met vele tongen (zeven koppen) en snijdt het bewustzijn altijd af van de waarheid en de goddelijke eenvoud. Dit is hun wapen (de horens). Er zijn vele wapens, zoals er ook vele koppen (tegenstrijdige boodschappen) zijn.

Getallen hebben een speciale symbolische betekenis. Als je oude mysteriën en mythen bestudeert en je je laat inspireren door een dieper niveau van je geest, zul je enkele wonderbaarlijke ontdekkingen doen waar het de betekenis van getallen betreft. Maar ik waarschuw tegen de gebruikelijke fout van numerologen die alle getallen eenduidig interpreteren voor alle situaties. Je zult de wisselwerking tussen kosmische en persoonlijke krachten die allemaal zijn terug te vinden in getallen, nooit volledig kunnen begrijpen. Maar je kunt je tenminste bewust worden van deze geheimen en zo je geest openen voor meer inspiratie en dieper inzicht."

VRAAG: Wat is voor veel joden de diepere reden om zich bijna militant op te stellen tegenover Jezus Christus, zelfs diegenen die anders heel open en spiritueel ingesteld zijn? Als Jezus' naam alleen al genoemd wordt, reageren zij zodanig dat je niet onbevangen over hem kunt praten. Een soortgelijke reactie komt ook voor bij sommige christenen die heftig rebelleren

tegen hun vroegere opvoeding. (11)

"Deze vraag moet op twee niveaus, het psychologische en het karmische, worden beantwoord. Psychologisch gezien is de jood die het bestaan van Jezus ontkent, gewoon bang om ervan beschuldigd te worden zijn voorouders te verraden. Soms gebeurt dit inderdaad om opportunistische redenen. Daarom worden ze verblind door de gedachte dat iedere vorm van acceptatie van Jezus Christus niets anders zou zijn dan opportunistisch verraad. Deze blindheid en eenzijdigheid zijn het gevolg van sterke afhankelijkheid van ouderlijke goedkeuring en komen voort uit twijfel aan zichzelf en onzekerheid, waardoor ze het culturele milieu waaruit ze komen, niet in twijfel durven te trekken. Ze creëren een verkeerd idee over wat gepast is, en volgens dat idee is het alleen maar 'juist' om Jezus Christus te blijven ontkennen. Het is ook een emotionele, een geconditioneerde reactie op het antisemitisme. Het getuigt van een opstandige geest die bereid is iedere mogelijke vorm van waarheid te ontkennen om zo zijn rechten als mens te verdedigen.

Karmisch gezien past het natuurlijk helemaal in de traditie die elke nieuwe waarheid tracht te ontkennen. Telkens wanneer traditie op zichzelf tot godheid wordt verheven en zo de plaats inneemt van de levende geest van de schepper, zullen zonde en kwaad het gevolg zijn. Hetzelfde geldt natuurlijk voor progressieve krachten die de waarheid in tradities ontkennen. De collectieve schuld blijft bestaan zolang blinde trouw aan het verleden belangrijker en beter geacht wordt dan zich open te stellen voor nieuwe opvattingen over de ware feiten met betrekking tot het onderhavige onderwerp. Schuldgevoel leidt vaak tot een sterk defensieve, koppige, bekrompen houding om de pijn van deze schuld maar niet onder ogen te hoeven zien. Dit creëert een valse werkelijkheid, waarbij men overtuigd is van het eigen gelijk.[1]

De christen, die tegen zijn opvoeding in opstand komt en daardoor de waarheid van Jezus Christus ontkent, gaat uit van de volgende voorondersteling: Jezus Christus wordt vaak foutief voorgesteld als de bestraffende, levensvijandige vorst van een religie die de vrije expressie van gevoelens en van creatieve impulsen onderdrukt. Als het ouderlijk milieu dit onjuiste beeld heeft gecreëerd, wordt tegelijk met de onderdrukkende godsdienst ook Jezus zelf ontkend. Dit is een grote vergissing en een absoluut misverstand. Het gaat hierbij uiteraard om twee verschillende kanten van dezelfde medaille.

[1] Meer hierover in lezing 246 'Traditie, de goddelijke en vervormde aspecten ervan'

Zowel joden als opstandige christenen moeten deze en elke andere omstreden kwestie helemaal opnieuw onderzoeken, alsof het onderwerp nog nooit eerder aan de orde was, er nooit eerder op was gereageerd; alsof het zelfs nooit eerder had bestaan. Stel jezelf open, maak je leeg, voordat je het nader onderzoekt. Stel jezelf gewoon de vraag: 'Zou het kunnen dat, ongeacht wat de traditie en het geloof van mijn voorouders me leren, Jezus Christus de Messias is geweest? Is het mogelijk dat mijn ouders in dit opzicht ongelijk hadden? Als dat zo is, betekent mijn blinde trouw aan hun onjuiste opvattingen dan niet eerder ontrouw op veel groter schaal? Als Jezus Christus inderdaad waarheid is, pleeg ik dan niet méér verraad door mijn gewetensvolle loyaliteit aan de overtuigingen van mijn ouders? Zou ik mijn ouders niet meer en beter kunnen liefhebben en eren, als ik ze hun juiste plaats als mens geef en ze als feilbare mensen zie? Misschien wordt een groot deel van mijn haat jegens hen voortdurend gevoed door valse trouw, waarover ik op dieper niveau wrevel voel. Als zij mij niet kunnen verlossen van deze verwarring, is het dan niet mijn verantwoordelijkheid mezelf te bevrijden van deze onderworpenheid die maakt dat ik één van de belangrijkste waarheden in de menselijke evolutie ontken?'

De opstandige zou de vraag als volgt moeten stellen: 'Misschien heeft de werkelijke Jezus Christus niets te maken met de bekrompen geest die alles verbiedt waar mijn lichaam en ziel naar verlangen. Misschien is dit alleen maar een verkeerde interpretatie op grond van bepaalde christelijke tradities. Beschik ik niet over voldoende wijsheid om zelf de waarheid te ontdekken door bepaalde overtuigingen opnieuw in overweging te nemen, in twijfel te trekken en een keus te maken, opdat ik me niet in een positie manoeuvreer waarbij ik de grootste waarheid van de evolutie, Gods grootste gave aan de mensheid, moet ontkennen? Is het nodig om aloude menselijke denk- en beoordelingsfouten te blijven maken?'

Als je eenmaal dergelijke vragen gaat stellen en je openstelt voor nieuwe mogelijkheden, zie je de eenvoudige logische onjuistheden in je waarneming. Sterke emotionele bindingen en angst veroorzaken deze foutieve waarnemingen. In het ene geval betekent blinde trouw ontkenning van een grotere waarheid. In het andere geval worden de geest van Jezus Christus en datgene waar hij voor staat (vaak onbewust) in een kwaad daglicht gesteld en gekleineerd om zo de geestdrift van de mensen die hem willen volgen, te onderdrukken.

Beste vrienden, laat deze obstakels niet in jullie bewustzijn blijven bestaan. Dit is zó belangrijk, niet alleen omdat Jezus dan een levende realiteit voor je kan worden (en je ontzegt jezelf zoveel als je dit niet laat gebeuren) maar ook omdat je jezelf beperkt en je meest creatieve kanalen afsluit, als je geest nog voortdurend vervalt in onbewuste, oude emotionele reactiepatronen, gebaseerd op angst, schuldgevoelens en op afhankelijkheid van je ouders. Als je datgene wat je beschouwt als een oud onderwerp niet opnieuw onderzoekt, doe je alles in jezelf tekort. Je ontloopt eenvoudig de waarheid en verdraait de werkelijkheid op velerlei manieren. Je bent dan een slaaf, je bent niet vrij, maar beperkt, niet stromend en creatief, je sluit je af, bent niet open. Blinde, traditiegetrouwe volgzaamheid sluit evenals blinde opstandigheid altijd het leven buiten, de geest van God zelf, belichaamd door Jezus Christus.

Ik adviseer alle werkers op het pad deze woorden te overdenken en er intensief over te mediteren.

Beste vrienden, laat ik deze keer eindigen met het verzoek om in je gebed op persoonlijke wijze met God te communiceren. Laat je gebed een dialoog zijn in plaats van over hem te praten, zelfs als dit praten positief is en vol goede bedoelingen. Alleen in een persoonlijke, intieme dialoog zul je uiteindelijk zijn altijd aanwezige stem horen.

Mijn liefde voor jullie is groot. Wees gezegend!”

Deze vragen over de Bijbel zijn destijds in de oorspronkelijke Engelse versie als lezing uitgegeven omdat er een speciale zitting aan was gewijd. Ze zijn in Nederlandse vertaling aanvankelijk alleen opgenomen in de themalezing V 2B ‘Antwoorden op vragen’; maar ze zijn nu ook als lezing 244A aan het lezingenbestand toegevoegd. (Noot redactie)

Deze lezing met Vragen en Antwoorden werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: ‘Questions and Answers on the Bible’.
Vertaling door Wim Scholtens in 1992.
© Stichting Gemeenschap Het Pad. Uitgave 2009